

feříčoviny

1074

založeno LP 2010 (Tamtam – raport LP 2008)

toto číslo vzniklo za finančního
přispění MČ Praha 6

30. listopadu 2025

Podbabská zastávka – Zdeňa a Láca

zdroj FB Láca

KALENDÁRIUM:

30/11 svátek Ondry

1/12 svátek Ivy

2/12 svátek **Blanky**
4/12 narožky **Lucky Linhartové**
4/12 svátek **Barunek**
5/12 svátek **Jitky**
6/12 svátek **Mikoláše**
7/12 narožky **Štěpána Macháčka**

Moji milí!

Tak nevím, mám letos psát o dárky Ježíškovi, nebo Babišovi?

náš region

‖ Botanická zahrada Praha nabídne od 28. listopadu opět výstavu skleněných děl

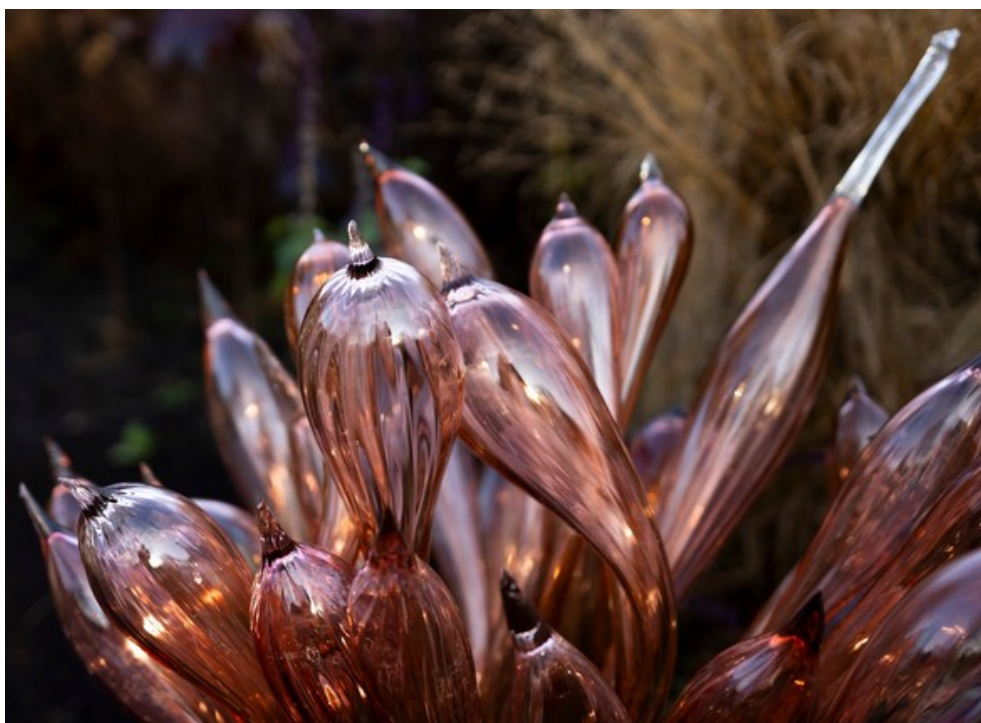
Botanická zahrada v pražské Troji nabídne druhý ročník výstavy skleněných instalací rostlin a zvířat od uměleckého skláře Jiřího Pačinka. Díla doplní interaktivní světelné a hudební prvky. Výstavu s názvem **Křišťálová zahrada** mohou lidé zhlédnout do 15. února v expozici **Ornamentální zahrada** a na **Vinici sv. Kláry**.

Návštěvníci si budou moci prohlédnout nové objekty vytvořené přímo pro botanickou zahradu, například barevné skleněné květy i zvířecí plastiky. Lidé také uvidí osvětlený strom se skleněnými dekoracemi. Večer bude výstava doplněna o audiovizuální prvky, tedy hru se světly a hudbou.

„Instalace Jiřího Pačinka působí, jako by k zahradě odjakživa patřily. Každé dílo je přesně zasazeno do konkrétní expozice tak, aby z živé a neživé hmoty vznikl harmonický celek,“ uvedl náměstek marketingu botanické zahrady a autor projektu Martin Jodas. Výstava se koná pod záštitou České komise pro UNESCO.

Výstavu mohou návštěvníci zhlédnout ve standardní otevírací době botanické zahrady od pondělí do neděle mezi 09:00 a 16:00 a večerní nasvícená expozice bude přístupná od čtvrtka do neděle od 17:00 do 21:00. Na večerní prohlídky budou otevřeny dva vstupy – v Nádvořní ulici a u pokladny Kovárna. Vstupné odpovídá běžnému ceníku zahrady (180 / děti do 15 let 120 / senioři nad 60 let 95 korun).

Drobné výtvary a dekorace z dílny Jiřího Pačinka bude možné na místě zakoupit.

⌘ Výstava k 125. výročí klubu Za starou Prahu je nově v technickém muzeu

Klub Za starou Prahu přesunul výstavu ke 125. výročí svého vzniku z Judityny věže Karlova mostu do foyer Národního technického muzea. Výstavní panely tam návštěvníci uvidí do 5. ledna. Poté se výstava přesune patrně do ostravské pobočky Národního památkového ústavu, v jednání je také přesun do Olomouce.

Klub Za starou Prahu, který vznikl v lednu 1900, se snaží chránit architektonickou podstatu historické Prahy a usiluje o to, aby do města vstupovala co nejkvalitnější soudobá architektura. Výstava ukazuje v jakých zápasech a kauzách se sdružení během století a čtvrt činnosti angažovalo.

Hlavním tématem výstavy je období let 1990 až 2025. Hodnotí demolice, novostavby i takzvanou architekturu developerského pragmatismu. Porovnává také staré problémy s těmi nedávnými a současnými. „Vlastně jsme se tolik neposunuli v problémech, ale v řešeních a v různých strategiích jak klubu, tak investorů a města,“ řekl jednatel klubu Lukáš Veverka.

Při příležitosti přesunu výstavy byli předseda klubu Richard Biegel a místopředsedkyně Kateřina Bečková také hosty podcastu Přepište dějiny novináře Martina Gromana a ředitele Muzea literatury Michala Stehlíka. Čelili například otázce, co je to stará Praha.

Pojem podle předsedy klubu pochází z 80. a 90. let 19. století a je starší než sám klub, který vznikl v reakci na bourání velké části historické zástavby a na asanaci Židovského Města. Pojem stará Praha podle něho tehdy získal na síle. „Byl to termín, kterému všichni rozuměli,“ řekl Biegel.

Členy klubu byli v minulosti významní architekti jako například Josef Gočár, Pavel Janák nebo Vlastislav Hofman.

šesták

Praha 6 srdečně zve na

Vánoce Prahy 6

Písecká brána
K Brusce 5, Praha 6

- 1. 12. 19 hodin – Jan Hrubý a přátelé
- 9. 12. 19 hodin – Tonny Blues Band
- 10. 12. 19 hodin – KrisKros a cappella
- 15. 12. 19 hodin – Zatrestand

Kostel ČČSH
Wuchterlova 5, Praha 6

- 4. 12. 17 hodin – Adventní koncert Brass Band Ústřední hudby Armády České republiky
- 25. 12. 17 hodin – Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby, diriguje Miriam Němcová

Vstup na všechny akce zdarma

Podchod v Podbabě zdobí originální výmalba od studentů gymnázia Evropská

Během čtyř listopadových dnů vymalovali studenti druhého a třetího ročníku gymnázia Evropská 33 podchod v železniční stanici v Podbabě.

Než samotná realizace začala, vedli studenti debatu o veřejném prostoru a hledali námět, který by se na toto místo hodil. Tím se nakonec stal motiv vlakového vagonu s kupé, který je jednotícím rámcem pro originální murál. Správa železnic zajistila základní jednotný nátěr podchodu, na který studenti malovali akrylovými barvami a akrylovými fixy. Praha 6 koordinovala celý projekt a zajistila s ním spojené služby včetně nákupu výtvarného a dalšího materiálu. Pod odborným vedením kantorky výtvarných oborů Zdeňky Saletové vznikly originální malby.

„Iniciativa vzešla od Správy železnic, která nám nabídla spolupráci na nově výmalbě podchodu železniční zastávky Praha-Podbaba. My jsme docela dlouho hledali klíč k řešení, a nakonec jsme se rozhodli nabídnout prostor studentům Zdeny Saletové střední školy na Evropské 33. Dali jsme jim v zásadě volnou ruku,“ řekl radní Prahy 6 pro sport, kulturu a bezpečnost Jan Lacina. Radnice zaplatila barvy, škola dodala mladé výtvarníky. „S výsledkem jsou podle mých informací spokojeny všechny strany. My, škola i Správa železnic. Nejspíš se na základě tohoto výsledku dohodneme na pokračování,“ dodal radní Lacina.
(web MČ Praha 6)

r.i.p.

Helena Hrábková
kavárnice a fotografka
24. května 1954 – 23. listopadu 2025

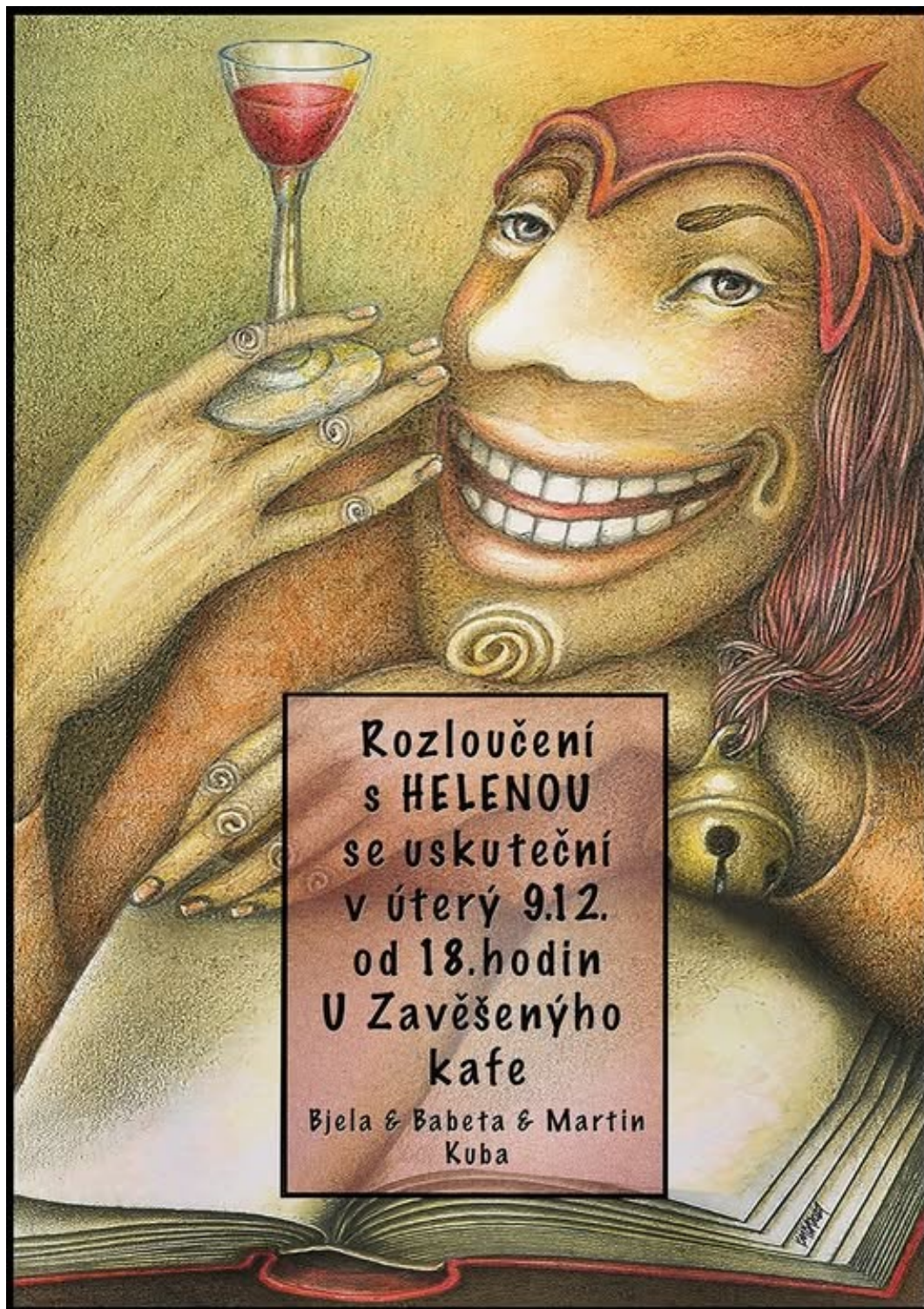
**Helena zemřela v neděli krátce před půlnocí.
Vlastně těsně před zavíračkou.**

Dozvěděl jsem se to až ráno, stejně jako že napadl sníh.

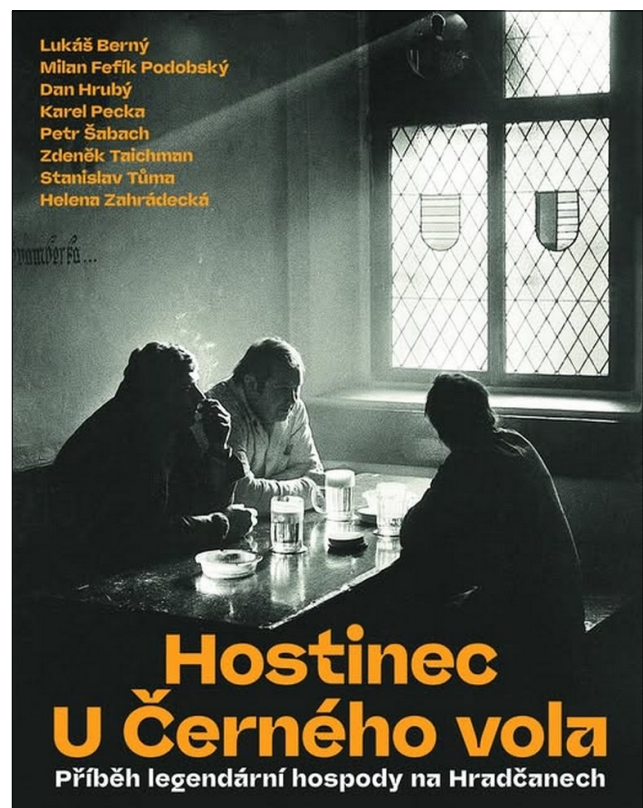
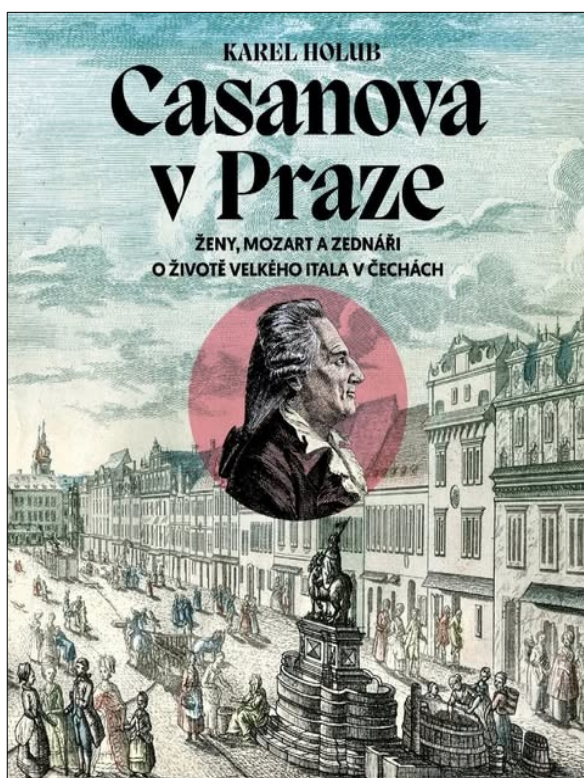
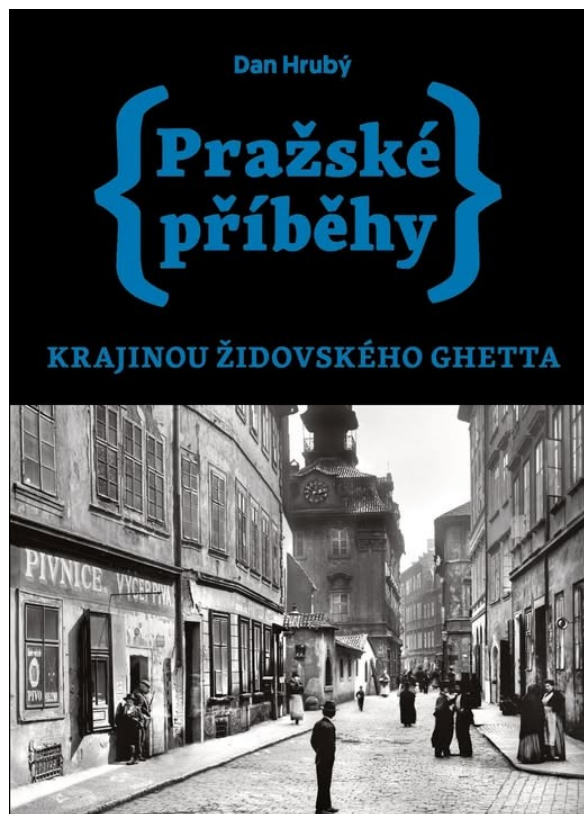
Obojí jsem čekal a obojí nepotěšilo.

Jednatřicet let Helena tvořila hospůdku U Zavěšeného kafe, i když v poslední době spíše z pozice emeritního štamgasta.

Tvořili s Kubou ty hradčanské pohostinské klenby, které nám dávají jistotu, že nikdy nespadnou a nedovolí padnout ani každému jednotlivému pod nimi.

lidé, čtete!

/// Knihy nakladatelství Pražské příběhy si můžete objednat na e-shopu:

[Kontakty - Pražské příběhy](#)

‖ Talentovaný podvodník Jakub Florzykiewicz

Muž, o němž bude řeč, byl nadán oním talentem geniálních podvodníků, kteří nebývalou drzostí a mírou použité lži snadno rozptýlí ostražitost vyhlédnutých obětí. „Chová se jako člověk odchovaný na parketách a vládne hladkou výmluvností. Jeho tvář jest dosti inteligentní, tmavým plnovousem obrostlá,“ popsala jej *Národní politika*.

Do Prahy přicestoval devětadvacetiletý Jakub Florzykiewicz zkraje roku 1892 a ihned se – coby uměnímilovný člověk – rozhodl pro návštěvu Národního divadla. Bylo 15. března 1892, když „někdo vedle něj vyslovil svůj obdiv nad mistrnou oponou Hynaisovou, líčila dále *Národní politika*. „Florzykiewicz se blahosklonně usmála nedbale prohodil: ‚Ó ano, je to jedna z prací, které se mi vskutku podařily.‘ ‚Snad neračte vy býti...‘, vyhrklo z překvapeného souseda. ‚K službám‘, uklonil se samozvaný Hynais, v němž ihned vznikla myšlénka, aby po tomto debutu pokračoval ve své roli.“

Ještě týž večer odešel do známé restaurace U Brejšků ve Spálené ulici, představil se majiteli Karlu Brejškovi a ten jej potěšen návštěvou takové celebrity uvedl ke stolu, u něhož právě seděli dva poslanci Českého zemského sněmu – pan A. a pan M. „Nastalo radostné vítání, poklony, představování a tisknutí rukou,“ pokračoval pražský tisk. Samozvaný autor opony Národního divadla (paradoxně v době svého vzniku kritizované některými pro neslovanskou štíhlost zobrazených žen) si vzal slovo. „Postěžoval si, jak špatně se zachází s jeho oponou v Národním divadle, vzdor jeho radě, aby ji čistili štětkami z velbloudí srsti, omývají ji hadry. A následek toho je, že jeden andělíček přišel o nohu a jeho jméno coby autora již skoro zmizelo.“

Poté líčil poslancům své neshody s ředitelem Dvorního divadla ve Vídni Maxem Burckhardem, jemuž vytýkal, že jeho (tedy Hynaisovy) náčrty lunet pro vídeňskou scénu jsou v Rudolfinu, kde se právě předvádějí veřejnosti, špatně pověšeny.

„A víte, jaké se mi dostalo odpovědi?“ obrátil se Florzykiewicz - Hynais rozhořče ně k pánům poslancům. „Rudolfinum prý není od toho, aby se v něm dělala reklama českým umělcům.“

„Hanba!“ nechali se slyšet předáci národa a nikdo u stolu ani na okamžik ne pochyboval, že má před sebou skutečného mistra Hynaise. A ten vypravoval. Snad sám uchvácen rolí a vážností, která z ní plynula. Nyní prý chystá oponu pro carské divadlo v Moskvě a francouzská vláda ho požádala, zda by se – pochopitelně jako le grand directeur – neujal slavné továrny na porcelán v Sèvres (s tou skutečný Vojtěch Hynais opravdu úzce spolupracoval, takže informace podvodníka musely být výborné).

„Co vy na to, Mistře?“ tázali se poslanci. „Chci ostati umělcem, a ne řemeslníkem,“ odvětil pateticky Florzykiewicz - Hynais a nadšení spolustolovníci objednali další pití.

O jedenáct let mladší

Odkud se vlastně Jakub Florzykiewicz, aka Vojtěch Hynais, v Praze vzal? Příslušel do okresu Bochnia v Haliči, narodil se však v roce 1863 v jihočeském Táboře. Byl tedy o plných jedenáct let mladší než Vojtěch Hynais (1854) a je s podivem, že takový rozdíl nebyl nikomu nápadný. Alespoň zatím ne.

Plných šest let a dva měsíce svého dosavadního života strávil ve vězení, a to ve všech koutech rakousko-uherské

monarchie: postupně v Bolzanu, Osijeku, Sarajevu, Praze, Lubnu, Těšíně, Olomouci a naposledy ve slovinském Mariboru.

Odtud se po svém propuštění koncem listopadu 1891 odebral do Vídně, kde mu Spolek pro podporu propuštěných trestanců zprostředkoval práci v ateliéru malíře Kautského. Vznikaly tu obří kulisy pro Dvorní divadlo (Burgtheater), na jehož ředitele Burckharda si Florzykiewicz - Hynais pánům poslancům tolik stěžoval.

Sám však ve Vídni dlouho nevydržel. Práce ho omrzela. Odjel proto do Prahy, aby tu, jak později napsal tisk, „zahájil jednu z nejskvělejších period svého podvodnictví“.

Vojtěch Hynais

Oškubaný poslanec

Den po večerní hostině v restauraci U Brejšků dorazil Florzykiewicz - Hynais do budovy Zemského sněmu ve Sněmovní ulici a nechal si jednoho z poslanců vyvolat. „Víte, Vašnosti, stihla mne malá nehoda. Jsem telegraficky volán zpět do Paříže. Nebyl jsem na to v tak krátké době připraven. Mám ještě platit nějaké maličkosti, potřebuju na to asi 150 zlatých a nyní se mi nedostává,“ svěřil se poslanci polichocenému přátelství uctívaného Mistra. Představitel národa ani na chvíli ne zaváhal a Florzykiewicz - Hynaisovi půjčil vše, co měl právě při sobě – asi dvacet zlatých. „Víc u sebe bohužel nemám,“ omlouval se politik.

Z Malé Strany se Florzykiewicz-Hynais vrátil k Brejškovým do Spálené ulice. Majitel – starý Brejška – tu právě nebyl, a tak si alespoň vypůjčil pod stejnou záminkou deset korun (pět zlatých) od vrchního číšníka pana Zdenka. „Ano, ano, kdo by tak velkému Mistrovi v takové chvíli nepůjčil...“

Kolik bylo nakonec podobně obalamucených, se pražské policii zjistit nepodařilo. Strach z ostudy učinil své. Jisté je, že kromě Vojtěcha Hynaise se Florzykiewicz vydával i za malíře Havránka, bratra věhlasného profesora Bedřicha Havránka, kterého „nešťastnou náhodou nezastihl v Praze“ a Viktora Olivu, autora divadelních opon i známého Pijáka absintu v kavárně Slavia.

Odsouzený v širáku

Jenže pak spadla klec. Pověst o tom, že se Hynais objevil tak náhle v Čechách, se u Brejšků rychle šířila. A protože sem docházela umělecká veřejnost z celé

Prahy, záhy se objevily také pochyby. Vždyť Hynais má být v Paříži! Ano, do Prahy se v dohledné době nechystá! A vůbec, jak vypadá muž, jenž o sobě tvrdí, že je autorem opony Národního divadla?

Brejškova plzeňská pivnice,

Spálená ulice čis. 107.

Převzat hostinství na sněmu král. českého, kdež pečlivě starati se budu o posluhu vzornou v cenách přiměřených. budu rovněž jako dosud v závodě svém ve Spálené ulici co nejhornlivěji pečovati o hojný výběr stále čerstvých jídel, obzvláště v době před a po divadle, a nápojů jakosti nejlepší, zejména výtečného plzeňského z měs. pivovaru a všech druhů tu- i cizozemských vín v cenách levných.

Ve vsí úctě

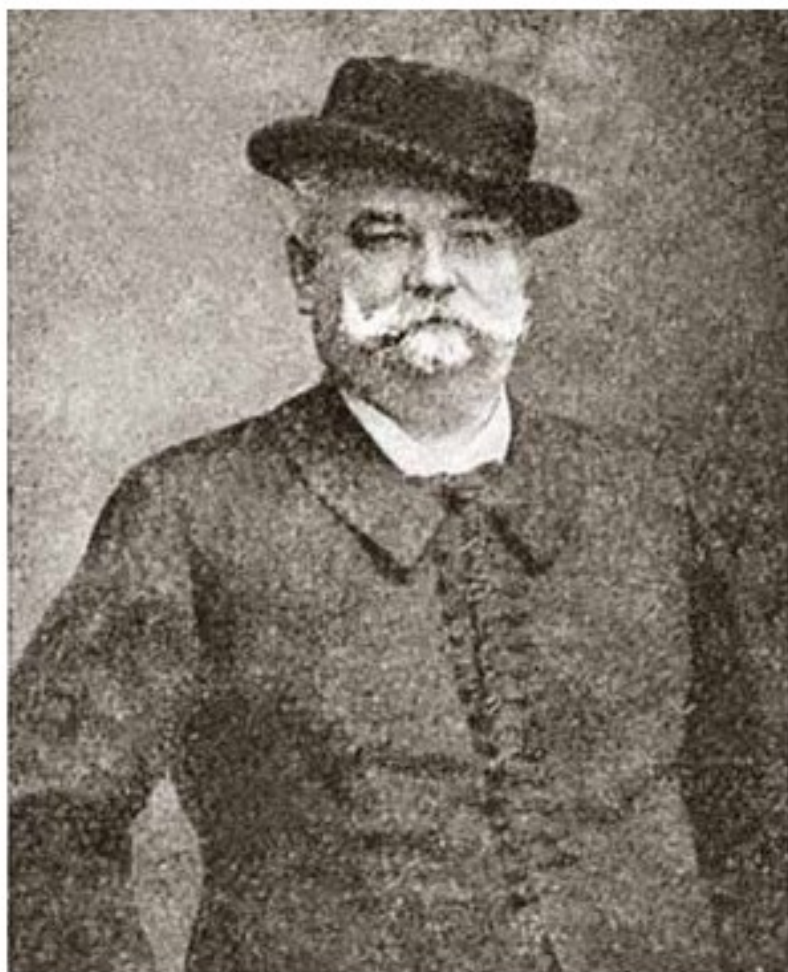
KAREL BREJŠKA,
hostinský.

582

Když nazítří dorazil Florzykiewicz do hostince U Brejšků, nestačil ani nasa dit svůj blazeovaný úsměv a vrchní číšník na něj uhodil: „Co jste vlastně zač?! Jaký pak Hynais! Hynais je v Paříži!“ A protože Florzykiewicz nebyl s to vrátit ani deset korun, které si od vrchního den předtím půjčil, zavolal číšník strážníka. Další události nabraly rychlý spád. Jakub Florzykiewicz skončil v novoměstské věznici a již 24. dubna 1892 zasedl pražský zemský soud. Ani nyní ovšem neztratil Jakub Florzykiewicz svou eleganci: „Vešel do soudní síně jako nějaký gentleman do salonu. Zaklepal, poklonil se na všechny strany, přičemž elegantně mávl rukou, ve které držel rukavičky,“ popisoval tisk. Vrchní rada rytíř Patera ho poté od soudil k osmi měsícům vězení. „Jakub Florzykiewicz se znovu dvorně poklonil na všechny strany, nasadil si na hlavu černý širák a pružným krokem ubíral se do cely,“ končí své vyprávění o umě lecky nadaném podvodníkovi *Národní politika*.

/ Dan Hrubý, autor knižního cyklu
Pražské příběhy, *JEDNA*

Hostinský Karel Brejška, v jehož restau-
raci ve Spálené ulici se scházela
pražská umělecká a politická smetánka

≡ **Neklidné oko v neklidném městě**

Znamé i dosud nikdy nevystavené černobílé fotografie Viktora Koláře zachycují Ostravu syrově, autenticky a zároveň poeticky. Jeden z nejvýznamnějších českých dokumentárních fotografů zasvětil celý svůj tvůrčí život jedinému tématu – industriálnímu městu, jeho obyvatelům a proměnám.

Na Kolářových snímcích se obyvatelé Ostravy stávají skutečnými herci všedního dne. Autor ve svých kompozicích odhaluje lidské příběhy a proměňuje každodenní situace v dramatické divadelní obrazy zasazené do kulís industriálního prostředí. Jeho fotografie jsou citlivým a pravdivým svědectvím o dobách minulých i o přetrvávajících sociálních podmínkách. Působí jako vizuální kronika města – krásného a současně drsného.

Výstava Neklidné oko v pražské Czech Photo Fragment Gallery představí černobílé snímky Viktora Koláře – jak ty známé a slavné, které se staly ikonami české dokumentární fotografie, tak i dosud nikdy nevystavené fotografie z devadesátých let, které autor nyní ukáže veřejnosti vůbec poprvé.

Viktor Kolář je považován za jednoho z nejvýznamnějších českých dokumentárních fotografů. Jeho celoživotním tématem je Ostrava – město těžkého průmyslu, horníků, vyloučených lokalit i ekologických katastrof. Kolář ji zachycuje s analytickou, poetickou i ironickou přesností. Unikátní je skutečnost,

že celý svůj fotografický život zasvětil jedinému tématu. Má nezaměnitelný rukopis, který dokáže spojit syrovou realitu s obrazovou symbolikou.

Viktor Kolář – Neklidné oko

12. 11. 2025 – 22. 2. 2026

Czech Photo Fragment Gallery

Rohanské nábřeží 713/6, Praha 8-Karlín

úterý-neděle: 11 – 19 hodin

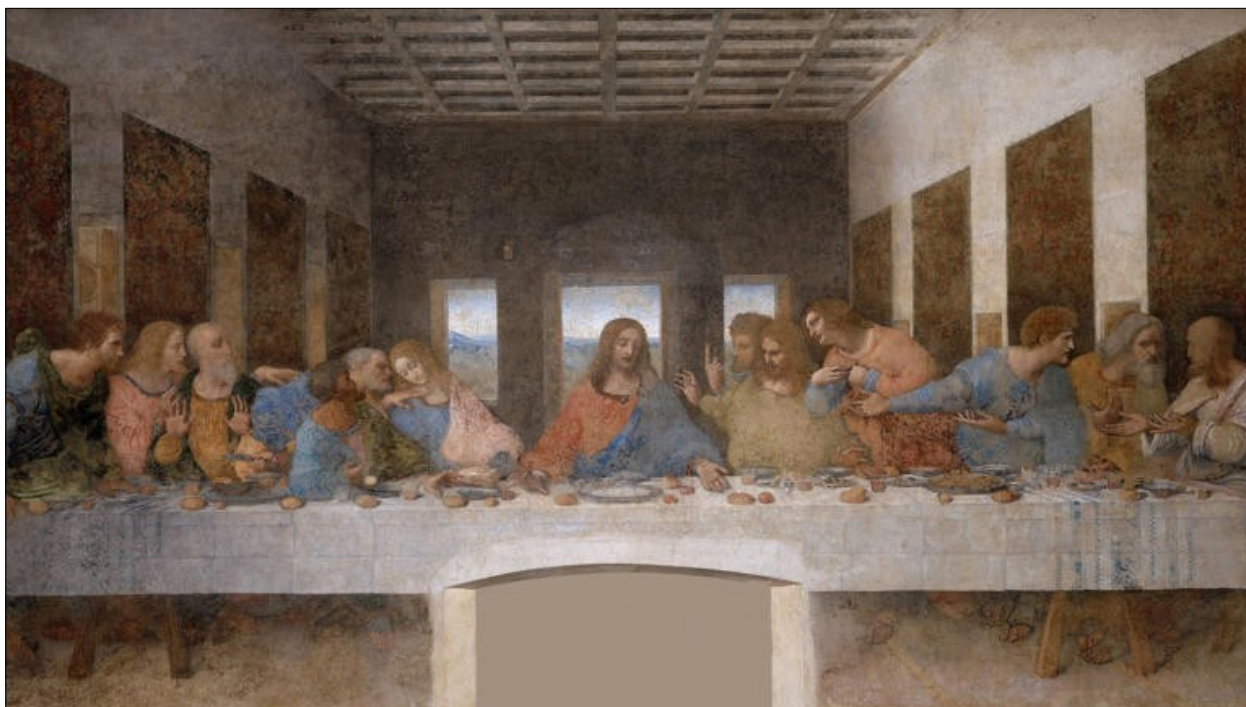
≡ Skryté poselství v Poslední večeři od Leonarda da Vinciho. Odborníci rozkryli, co nám chtěl umělec sdělit

Poslední večeře je jedním z nejvýraznějších děl umělce Leonarda da Vinciho. Obraz vzniknuvší v 15. století zachycuje apoštoly a Ježíše. Jedny z posledních studií se ale snaží prokázat, že se nejedná o klasické vyobrazení náboženských postav.

Leonardo da Vinci je známý nejen díky svým obrazům, ale také zápisníkům, které se zabývají astronomií, paleontologií, botanikou i dalšími zajímavými tématy. Některé z jeho myšlenek ale v posledních letech vyvolávají spoustu zajímavých dohad. A to především obraz se světcí Večeře páně. Všechno začalo před více než deseti lety. Tehdy se objevily teorie přinášející nové poznatky o Šifře mistra Leonarda. Zde se řešily role Máří Magdalény a svatého grálu. A tak přišlo na přetřes také další z da Vinciho děl. A sice Poslední večeře. V tomto obraze má být skryto hned několik poselství, která po staletí nebyla rozluštěna.

Původně obraz třinácti světců začíná být spíše považován za obraz se třinácti obyčejnými lidmi. Ti mají být skutečnými smrtelníky. A to jak apoštolové, tak i samotný Ježíš. Dílo Leonarda da Vinciho není prvním obrazem, na kterém byla tato událost ztvárněna. Už dříve se objevilo hned několik desítek děl za-

chycujících Poslední večeři. Všechny tyto obrazy se ale od toho vytvořeného da Vincim přeci jen trochu liší. Na žádném z těchto obrazů totiž nechybí svatozář.

A právě díky tomu se objevují dohady o skutečném poselství obrazu da Vinciho. Všechna díla ostatních umělců zachycují Ježíše i jeho učence jako svaté bytosti se svatozáří na hlavě. K nim se ale da Vinci rozhodně nepřipojil. Leonardo tuto konvenci naprosto ignoroval a světce zachytil bez svatozáře.

Mario Taddei zkoumání díla věnoval více než deset let. A přišel s myšlenkou, že se da Vinci přiklání ke smrtelnosti a obyčejnosti všech lidí. Právě to má být největším tajemstvím všech da Vinciho děl a také jeho tajným poselstvím. Všech třináct mužů má být naprosto obyčejných. Navíc se na obraze nenachází žádný nadpřirozený nebo mimozemský předmět.

Dílo Večeře páně vzniklo již před několika stovkami let. To, zda opravdu da Vinci nepovažoval žádného z apoštolů ani samotného Ježíše za svaté, již pravděpodobně nikdy nebude jasně prokázáno. Lze ale s jistotou říci, že se Večeře páně od děl ostatních umělců diametrálně liší. Na celém da Vinciho obraze nenajdeme ani jediný znak, který by obraz spojoval s náboženstvím.

/ Žaneta Peřinková, Nespěchej.cz

hurá do divadla!

≡ **Divadlo pod Palmovkou uvede v premiéře Hrabalovy Ostře sledované vlaky**

Na divadelních prknech se novela Bohumila Hrabala *Ostře sledované vlaky* po ikonickém a oscarovém filmu Jiřího Menzela z roku 1966 objevuje zřídka.

V půli října ji v premiéře v režii Jakuba Krofta uvedlo Divadlo pod Palmovkou. Na Hrabalovu předlohu se pokusí podívat jinou optikou. Chce ji podat jako tragikomický příběh lásky a hrdinství v nelehké době.

Režisér Krofta se do nelehkého úkolu pustil, protože mu jeho otec, režisér Josef Krofta, o Hrabalovi vyprávěl mnoho historek. Krofta starší žil v Sadské u Nymburka, Hrabalova rodiště. Krofta mladší v poslední době pracoval ve Varšavě. Lidé si tam podle něj nyní myslí, že válka je za rohem. A Ostře sledované vlaky se odehrávají rovněž za války.

„Ostře sledované vlaky jsou dílo, které v těch nejdůležitějších aspektech perfektně mluví o dnešku stejně jako v době jeho vzniku. Navíc dramaturgie Václava Nývltova je skvělá, nepřetržitý tok Hrabalova vyprávění výborně převedla do divadelního jazyka,“ řekl Krofta.

Hlavní roli Miloše Hrmu, jehož ve filmu hrál Václav Neckář, divadlo svěřilo Teodoru Dluhošovi. „Hrma je ostýchavý, stydlivý člověk, kterého stresuje přítomnost žen. S touto polohou jsem se musel při

zkoušení vypořádat,“ uvedl Dluhoš, účinkující také v Projektu Manhattan nebo v Noci zlomených nehtů.

Podle Krofta se od časů, do nichž spisovatel Hrmův příběh zasadil, proměnila povaha maskulinity. Má to být patrné z postavy výpravčího Hubičky, ve filmu vyjádřené Josefem Somrem. „Zajímavé je to hledání, co to přesně je, co dnes znamená být opravdový chlap,“ poznamenal Krofta. Do Hubičkovy role obsadil Petra Reifa, který pod Palmovkou účinkuje ve více inscenacích.

Ač si divadlo vypůjčilo rekvizity z železničního muzea v Lužné u Rakovníka, ani scéna nemá vycházet z Menzelova filmu. Scénografa Jana Štěpánka totiž zaujal kontext Divadla pod Palmovkou a hrabalovského prostředí, tedy Libně. Část života totiž Hrabal prožil za rohem, v již zbořeném domě v ulici Na Hrázi.

Divadlo pod Palmovkou uvede inscenaci 17. a 29. prosince a příští rok 12. ledna.

≡ Mišík oslavil Českého slavíka i platinovou desku za Vteřiny, měsíce a roky

V pátek 21. listopadu vstoupil zpěvák a skladatel Mišík do Síně slávy Českého slavíka. Při předávání cen ve Foru Karlín ho do ní uvedli jeho syn Adam Mišík a zpěvák Ben Cristovao.

Osmasedmdesátiletý hudebník se dnešní akce osobně nezúčastnil. Čelí zdravotním problémům, které mu znesnadňují pohyb a neumožňují hru na kytaru. Mišík naposledy vystupoval před pěti lety.

„Přiznávám se, že pro mě je to obrovské překvapení, že se mi do rukou dostal zlatý slavík. Já si dokonce myslím, že jsem se nikdy ani neumístil,“ řekl ve videovzkazu Mišík, který se v posledních letech soustředil hlavně na nahrávání studiových desek s Petrem Ostrouchovem.

V roce 2019 s Ostrouchovem vydal Mišík album Jednou tě potkám, které později získalo šest cen Anděl a bylo nadšeně přijato kritiky i posluchači. Spolupráce s Ostrouchovem a skupinou Blue Shadows mu poté přinesla ještě další dva tituly - Noční obraz v roce 2021 a loňské album Vteřiny, měsíce a roky, které letos získalo dvě ceny Anděl, včetně ceny za album roku.

24. listopadu to pak Mišík na setkání v restauraci Vegtral oslavil.

„Po dlouhé době opět v oblíbené hospůdce. Včera jsme se ve Vegtralu potkali s přáteli na dotočné alba Vteřiny měsíce a roky (dostali jsme za něj od IFPI čtyřnásobnou platinovou desku), pokřtili jsme nové koncertní album 24/11/2019 za účasti kapely Blue Shadows i zástupců ETC..., audio knihu rozhovorů s Ondřejem Bezrem "Byl jsem dobrej", oslavili nečekaný vstup do síně slávy Českého slavíka a cenu za nejlepší zvuk tuzemského alba, kterou za Vteřiny, měsíce a roky dostalo studio Sono. Byl to moc hezkej večírek!“ svěřil se Mišík na facebooku.

≡ **V Podbabě 18, Dejvice 2522;**
dříve Sedlec 170, ještě dříve Sedlecká (Lysolajská) Podbaba 20

Vila Svatojanka.

O krásné vile nemáme prakticky žádné zprávy.

V květnu 1920, když tu zednický mistr Josef Folta hodlal přestavovat „kolničky“, vila patřila Antonínu Lašťovkovi.

V roce 1925 máme jako obyvatelku vily zachycenu dělnici Marii Lašťovkovou, s rokem 1937 jsou na zdejší adrese uvedeni zřízenec Antonín Laštovka s chotí Růženou, řezník Antonín Laštovka a vdova Anna Netíková.

V dokumentech z archivu jsou papíry, ve kterých se lze dozvědět, že v roce 1967 byli spolujiteli vily Marie Laštovková a Antonín a Josef Červenkoví.

V roce 1986 jsou jako spolujitelé uvedeni Zuzana Červenková a Petr Jaroš.

Vilu dnes spoluvlastní výtvarnice Klára Trnková, dcera Jiřího Trnky, a Zdeněk Pokorný.

Nemáte někdo číslo na paní Trnkovou? Ostatně často chodila do Kabinetu.

Zkusil bych se jí poptat, jestli o vile neví něco víc...

Svatojanka v roce 2013

Dnes je vila krásně opravena, radost pohledět...

fefičoviny 1074

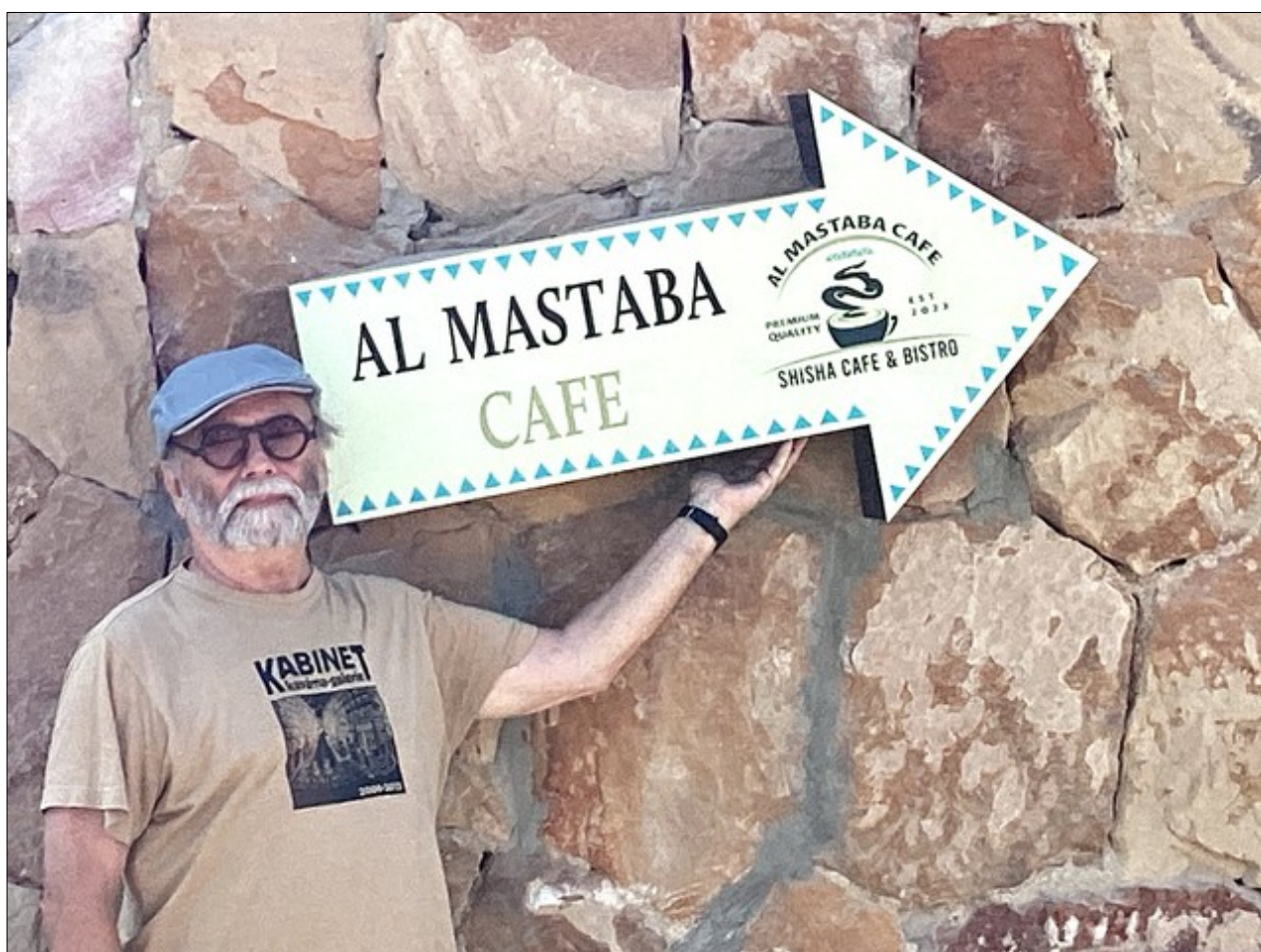
/// Ahoj Fefi,

jak vidno, ani moje periodické útěky do Egypta neochrání mne před blbými zprávami. V posledku jsem se doma obával pustit rádio, zapnout televizi - tady mi tato média nehrozí, neb většinou je nelze chytit. Ale od nedávna se pomalu bojím vylovit z počítače i tvoje Fefičoviny: v čísle předpředposledním Vód'a, v předposledním Kája Oujezdský, v posledním Jelínek. Když jsme při nějakém cyklovýletě s Vód'ou kdysi "filozofovali", oba pod vlivem, na odvěké téma o životě a smrti, zakončil Václav tu konferenci lakonickým prohlášením: nechme toho, to nemá řešení, radši mi nalej.

Vzpomínám na to tady, na konkrétním místě. Podíváš-li se na šipku na fotce, směřuje tato vzhůru, jakoby do nebes, ukazuje kam jít. No přece do kavárny. Její název El Mastaba ovšem vše upřesňuje. Označoval se tak údajně předpyramidový typ staroegyptské zděné nadzemní hrobky. No a tam bývám a mám to ještě s bonusem - podávají tady skvělé kapučíno. Vzpomenu přitom často na Vód'u a jeho radu - místo blbejch úvah dám si k tomu dvojku.

Ze Sahl Hassesh zdraví

/ Julek

vyloveno z fejbůčku

**A jak se mají další členové
Julkovy rodiny – Štěpán,
Mikuláš a Šárka?
Pohleďte...**

≡ Nejdražší socha v historii českých aukcí. La Nature od Alfonse Muchy se prodala za 18,3 milionů.

Plastika Příroda (La Nature) od Alfonse Muchy se v sobotu na Velké sálové aukci v Praze vydražila za 18,35 milionu korun včetně aukční přírážky, což je podle Miloše Svobody z pořádající aukční síně European Arts Investmenst Muchův autorský rekord na tuzemském trhu. Vyvolávací cena bronzové busty z roku 1900, která je českou kulturní památkou, činila 14,8 milionu korun.

Muchova plastika je vytvořena z patinovaného bronzu a malachitu a měří 70 centimetrů. Mucha vytvořil bustu původně pro slavného pařížského zlatníka Georgese Fouqueta. „Záhadný ženský profil se zavřenými očima zosobňuje pohanskou bohyni, esoterické tajemství i symbol spirálovitého vývoje lidstva,“ uvedla aukční síň. Podle ní představuje syntézu všech hlavních výtvarných i duchovních proudů, které Mucha ztělesnil na přelomu 19. a 20. století.

Druhou nejvyšší částku zaplatil účastník aukce za obraz Noční tramvaj od Jakuba Schikanedera, a to 16,6 milionu včetně aukční přírážky. Vyvolávací cena byla 11 milionů korun. Podle Svobody se o něj vedla napínavá bitva dražitelů ze sálu, po telefonu i on-line. Noční tramvaj patří podle něj mezi sběratelsky nejžádanější části Schikanederovy tvorby. „Tradiční lazurní technikou, v několika jemných vrstvách, Schikaneder vystavěl obraz s neuvěřitelnou hloubkou a náladou, která z něj činí jedno z nejpůsobivějších děl tohoto období,“ uvedl Svoboda.

V aukci bylo celkem 168 děl českého i evropského výtvarného umění. Sběratelé utratili více než 107 milionů korun. Vydražilo se 88 procent nabízených položek.

Součástí aukce byla také dražba osmi děl streetartových umělců, jejichž výtěžek je určen na podporu lidí s mentálním znevýhodněním. Podařilo se vydražit šest děl za 226 tisíc korun. U této charitativní části

dražby organizátoři neúčtují žádné přírázky. Peníze obdrží nezisková organizace Portus Praha, která každoročně pořádá Akci cihla. V ní prodává symbolické cihly a vybírá peníze na pomoc handicapovaným. Dvě neprodaná díla dá aukční síň do prodeje příští týden.

můůzikááá

Slamník

6/12 Oslík

7/12 Cizí peří + Vintage Wine

9/12 Folimanka blues

Malostranská beseda

7/12 Bluegrass! Monogram & Royal Flush

9/12 Vlasta Rědl & kapela

14/12 Blues Session

Balbínka

8/12 Jaroslav Hutka

9/12 Vašek Koubek

Vagon

5/12 Krausberry

6/12 Totální nasazení + Deratizéři

9/12 Vintage Wine a další

Kaštan

5/12 Vladimír Javorský

Lod' Kamina

3/12 Něžná noc

Boris

Pralovský

/ sorry

Malá Strana – když byla hospoda U Kocoura ještě lékárnou...

archiv Pražských příběhů

Před Calmou – otec Bouřlivák

Vážení!

V pátek proběhne zásadní obecní zastupitelstvo, na kterém mají TOP 09, ANO, STAN a lidovci vypovědět koaliční smlouvu Zeleným.

V souvislosti s tímto napsalo 16 občanských sdružení a spolků dopis starostovi, v němž vyzývají koaliční strany k přehodnocení vyhazovu a nastolení dohodovacího řízení. Dopis starosta zveřejnil na radničním webu.

Z materiálu však vyplývá, že jim nejde ani tak o Zelené, jako o zachování vlivu jich samotných na spoluřízení Prahy 6. Což je ovšem v pořádku.

„Zelené vnímáme jako jasně a dlouhodobě vyprofilovanou stranu, pokud jde o cíle i prostředky. Zelených aktivistická politika (my tento pojem bereme kladně) je po léta neměnná, byla dobře známa i v době sestavování koalice. Máme na Zelené různé názory, ale nikdo z nás nikdy nepochyboval, že Zelení ani v koalici nezmění svůj mnoholetý přístup, a budou důslední až neústupní, občas netýmoví a velmi přímí. Pokud se nad vlastnostmi Zelených teď zbytek koalice podivuje, není to chyba Zelených, ale těch, kdo s nimi vyjednali koalici a buď je neznali, nebo si nerealisticky mysleli, že se Zelení v koalici změní. Udělat však ze stálých vlastností Strany zelených záminku k rozpadu koalice je pro nás nejen těžko pochopitelné, ale zejména nevěrohodné.

Překvapivá je argumentace, že Zelení v komunikaci s veřejností vykrádají práci ostatních koaličních partnerů a že ostatní partaje raději svoji práci dělají, než se s ní chlubí. Není podstata spíše v tom, že Zelení jako dlouholetí matadoři místní politiky umějí efektivně pracovat s voliči, občanskými iniciativami a médii? Že si v předchozích volebních obdobích vytvořili neformální síť občanských iniciativ a lidí, kteří je v reálném čase zásobují informacemi a nápady a dávají jim zpětnou vazbu o jejich práci? Že pro Zelené je každodenní kontakt s občany přirozenou součástí politické práce? A není to tak, že Vy ostatní „nezelení“ tuto základní součást politické driny mezi voliči neděláte a vyklízíte tím Zeleným prostor? Myslíme si, že byste se viditelností Zelených v médiích a v občanské sféře spíše měli inspirovat, než abyste ji odsuzovali, zejména pokud Zelené (podle našeho názoru politicky chybně) odsunete do opozice.“

Starosta Kolář ovšem menší schopnost prodat své kousky přiznává.

„Souhrnem, ve věci odchodu Zelených z koalice nám vedle obecných proklamací předkládáte marginální argumenty, jako jsou nedostatky v komunikaci a rozdílné názory na řešení technických věcí. Takové důvody by měly vést spíše k dohadovacímu řízení, které by se snažilo poměry v koalici ozdravit, než k okamžité výpovědi koaliční smlouvy. Okamžitá výpověď bez dohadovacího řízení je krajní řešení pro krajní situaci, která však podle nás nenastala. Proto Vás vyzýváme, abyste toto dohadovací řízení inicioval, a dal tak obyvatelům Prahy 6 signál, že samospráva městské části umí své vnitřní spory řešit s noblesou a politickou kulturou odpovídající kulturní úrovni svých voličů. Pokud byla koaliční smlouva přesto vypovězena bez dohadovacího řízení, máme obavu, že skutečné důvody rozpadu koalice leží jinde než tam, kde uvádíte.

Působení zástupců občanských iniciativ vneslo do rozhodování komisí zdravý a konkrétní pohled zdola, oproštěný od radničního politického provozu, a v porovnání s minulými volebními obdobími zvýšilo kvalitu rozhodování i respekt, které komise mají. Například v případě rozhodování o území stávající obsazení příslušné komise zrychluje a pro investory zpřehledňuje rozhodovací proces, protože spolky a iniciativy vypořádají svoje námítky při projednávání

v komisích a nemusí se namáhavě a časově náročně odvolávat proti rozhodnutí správních orgánů. Investoři současný stav oceňují. Samozřejmě ti investoři, kteří nespolehají na postranní dohody – není totiž sporu o tom, že stávající obsazení komisí má výrazný protikorupční efekt.

Práce radničních komisí v současném složení pro nás představuje naději, že radnice začíná fungovat ve prospěch obce.

Stanovisko šestnácti občanských sdružení, spolků a iniciativ jsem z důvodu podstrojování čtenáři trochu zkrátil.

Na pátek pozvali Zelení své příznivce na jednání zastupitelstva. Nevím, zda tam budou jejich skalní skandovat nebo pískat nebo blokovat schůzi, nevím jestli Zelení věří v zázrak, na průběhu zasedání to sotva něco změní. Zastupitelé koaličních stran, kteří se podepsali pod výpověď a nyní by ji odvolali, byli by pro smích a ještě by strčili hlavu do stranické oprátky.

V pátek – pokud se nestane nic neočekávaného – Zelení v koalici skončí. Petra Kolínská a dr. Nechvátal odejdou do opozice, kde jistě bude jejich hlas hodně slyšet. Do rady Prahy 6 budou dovoleni Libor Bezděk ze STANu a Zdeněk Hořánek z ANO. Budou neplacenými radními.

Tak by to mělo v pátek proběhnout. Přijdou-li na radnici ony svolávané davy zelených sympatizantů, může se ovšem stále ledacos.

fefičoviny – kulturně-spoločenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
drobnou finanční podporu můžete uplatnit na účtu č. 1012619905 / 5500